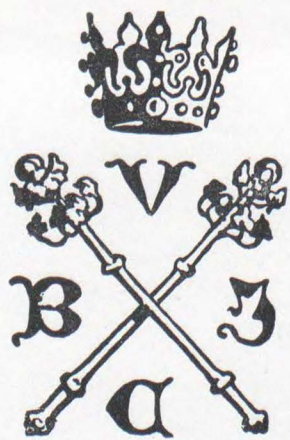

3511

Mag. St. Dr.

III

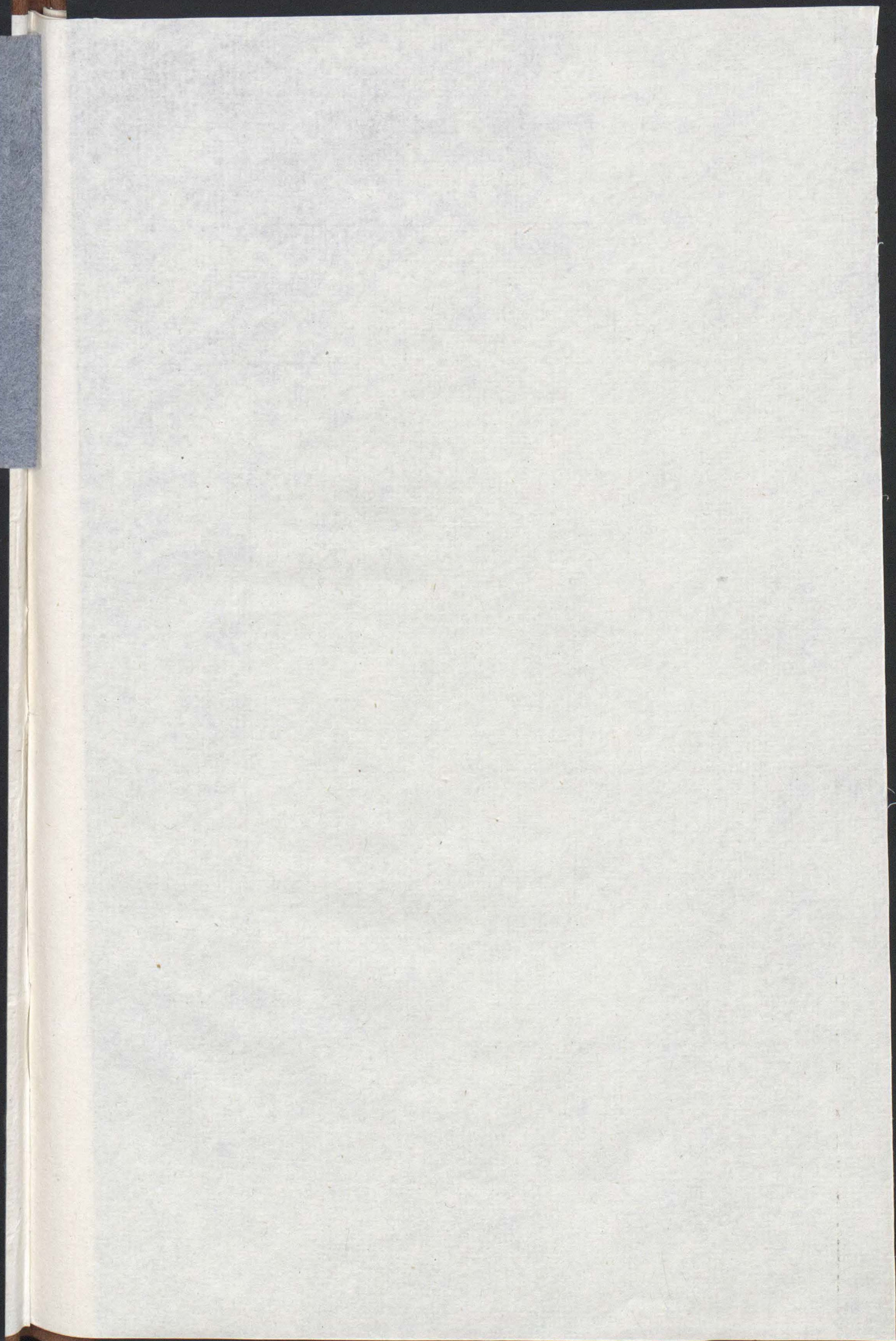
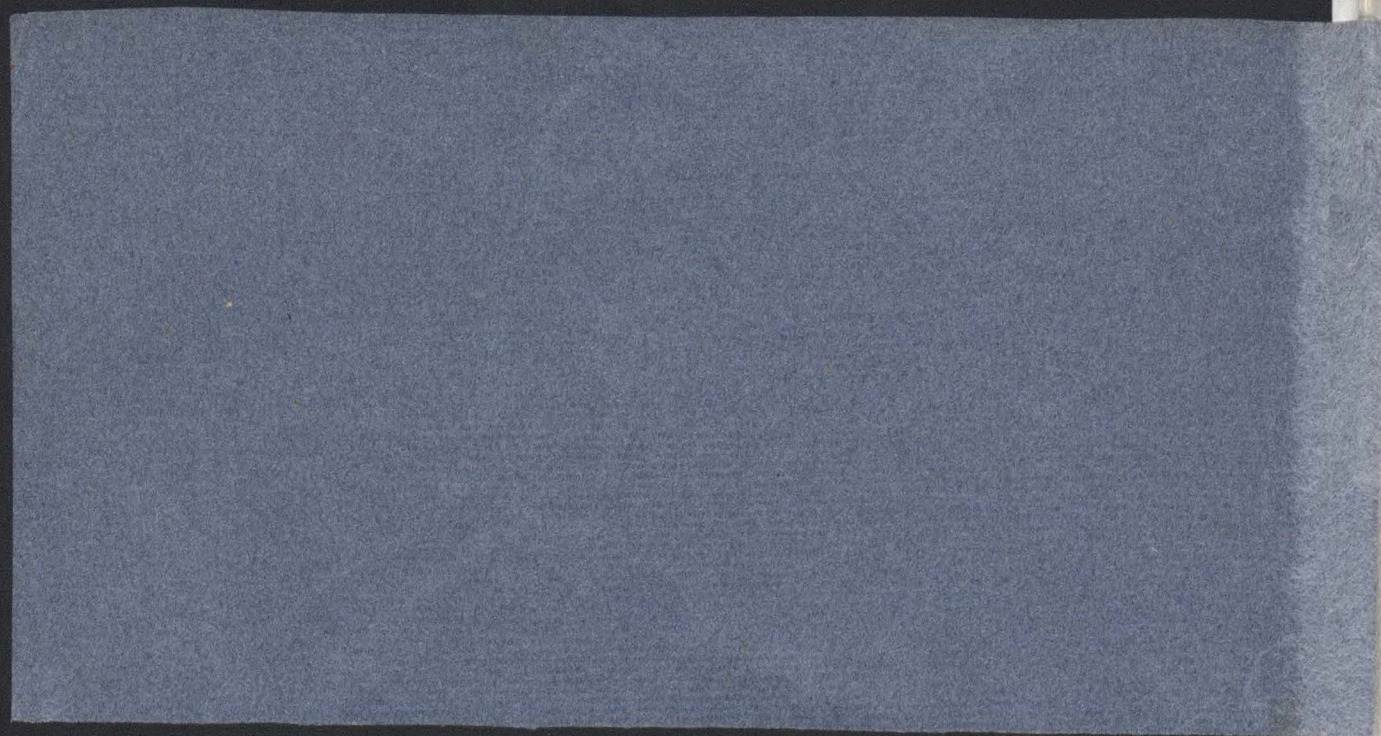
3511 III

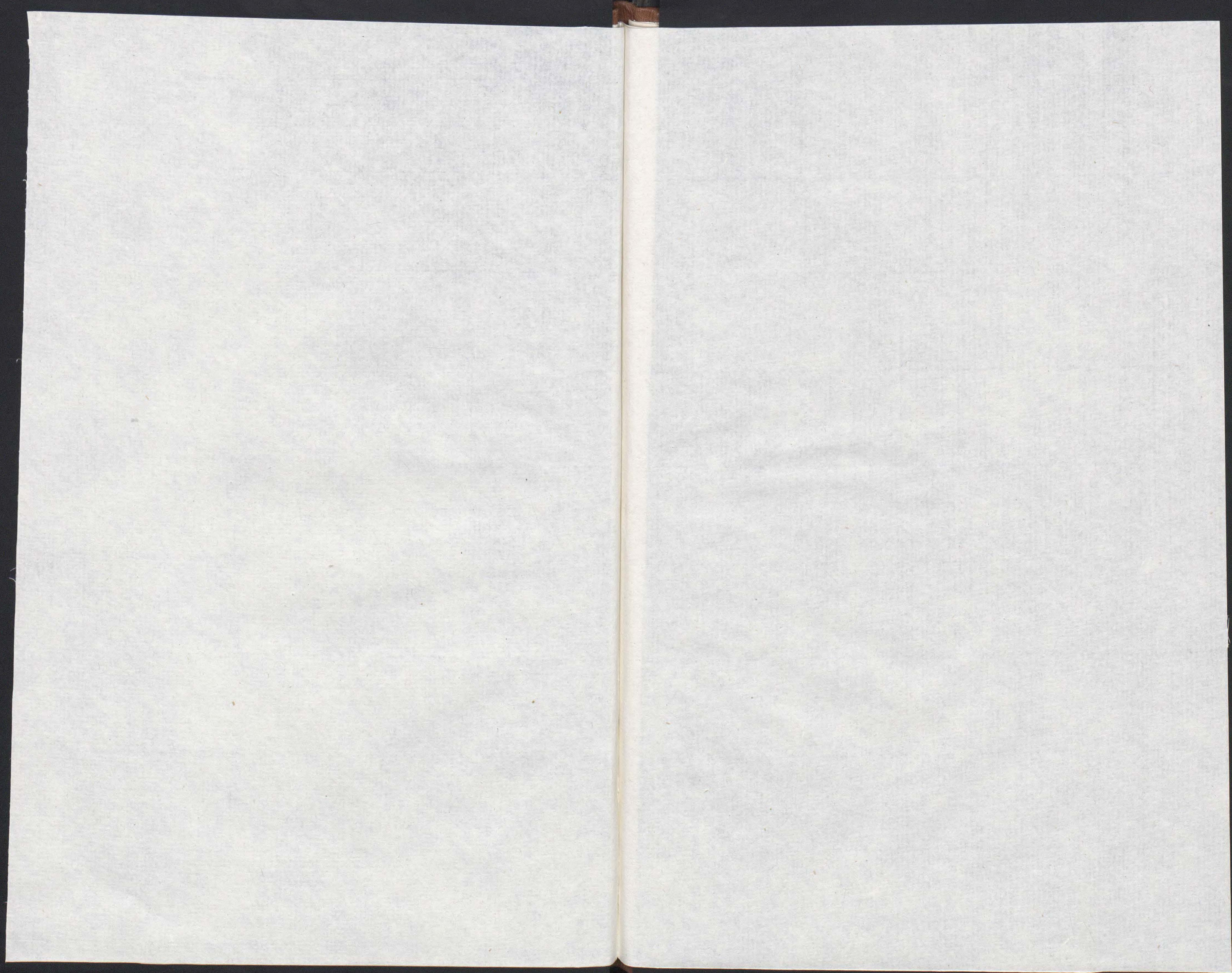
Mag. St. Dr.

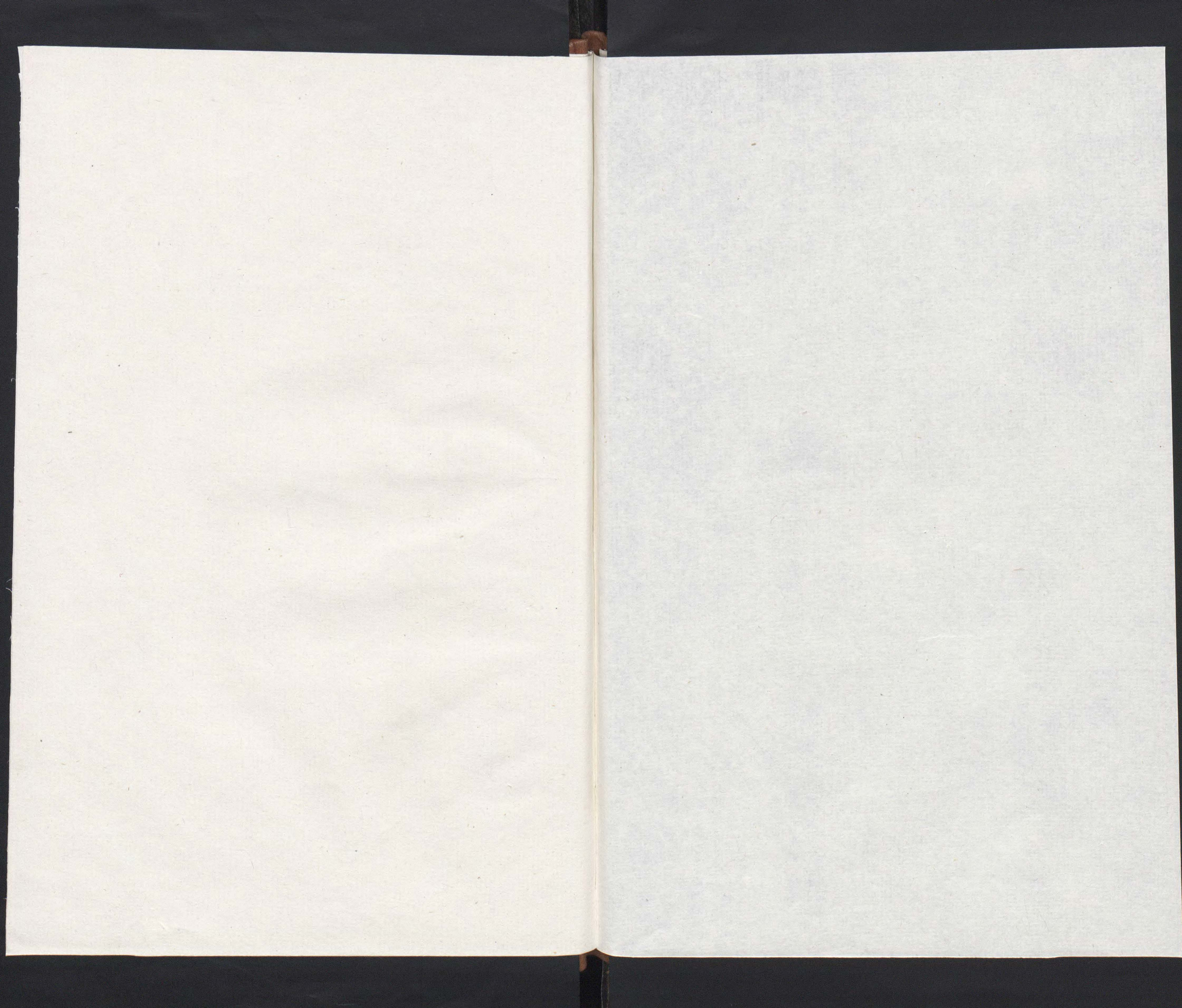
Univ. Stud. Univ. Szeged.
Promotiones Philos. Ori
1664 die 24 martii.

Poenya 3027.

Piskorski Seb. Jean: Argo Sarmatiae etc.

ARGO
SARMATICA

QVAM

Sub auspiciis

ILLVSTRISSIMI & REVERENDISSIMI
PRINCIPIS ac DOMINI

D. ANDREÆ TRZEBICKI,

Dei & Apostolicæ sedis gratiâ

EPISCOPI CRACOVIENSIS,

DVCIS SEVERIÆ

Almæ Vniuersitatis Cracouiensis

CANCELLARII

Fauentissimi

Post triennem apparatus à littore soluentem & grauibus rigidi
examinis tempestatibus vexatam,

C V M

VV. XXII. VIRIS SECVNDÆ LAVREÆ
CANDIDATIS.

Perill: & Admodum Reuerendus Dominus

D. STANISLAVS IVRKOVVSKI

S. Theol. Doctor & Profefs. Protonotarius

Apostolicus, Præpositus S. FLORIANI, Custos Opatoui-
ensis, Collegij Vladislauiani Prouisor, Academiæ Cracouiensis

PROCANCELLARIVS

Dignissimus,

In portu nouæ in Orbe Arctoo Colchidis

ACADEMIÆ CRACOVIENSIS,
constituit.

Eisdemq; pro capiendo

Magisterij in Artibus & in Philosophiâ Doctoratûs

AVREO VELLERE

Licentiatos renuntiavit.

Latum celestina feliciter nauigantibus canente SEBASTIANO IOANNE
PISKORSKI eiusdem Laureæ Candidato, amoris & gratulationis ergo.

CRACOVIAE, Anno Domini 1664. Die 27. Martij.

Cygnus Nautis & his qui freto agi volunt, prosperos
cursus denuntiat. Alex. ab Alex.

Vela tument Zephyris; niueis te protegit alis
CYGNVS, tranquillum præstat Apollo salum.
Ad fortunatum Nautis Pagaseia portum
Ritè BONIS AVIBVS diceris ire celer.

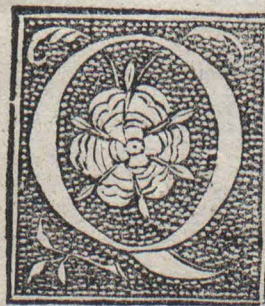

Illustrissimo & Reuerendissimo

PRINCIPI ac DOMINO

D. ANDREÆ
TRZEBICKI

Dei & Apostolicæ sedis gratiâ
EPISCOPO CRACOVIE NSI
Duci Seueriæ.

*Q*uæ felicissimis auspiciis Tuis Illustrissime Princeps
à littore soluit, & vastum emensa Philosophica-
rum difficultatum pelagus, Nautas suos in proxi-
mâ portui Laureato statione exposuit; hæc eadem
rudiori stylo meo elaborata ARGO, ultra cur-
sum moliri, atq; de nocturnis lucubrationum um-
bris in lucem prodire, sub alio, præterquam Illustrissimæ Celsitudinis
Tuae patrocínio, nec potest, nec debet. Prohibet illam gentilitius
OLOR Tuus Illustrissime Princeps, prouehiq; in altum,
nequaquam securum esse prænuntiat; priusquam ab eo Navigatio-
nis suæ sumat auspicium, qui Nautis & his qui freto agi volunt
prosperos cursus denuntiare consuevit. Vetat, qui hîc Citharâ ta-
centem suscitât Musam Apollo, absq; persoluto vectigalis obser-
uantiæ naulo, illum pertransire, qui non sibi solum; sed toti Iagelonico
Parnasso sacer, faustorumq; omnium auspiciatissimus CYGNVS,
augur semper certus ac interpret existit. Ipsa Vocalis ARGO mutam
se penitus & elinguem agnosceret: remoram ubiq; sentiret; nisi
suauissimo Alitis huius concentu animaretur, illiusq; expeditis ad
patroci-

patrocinandum alis, promoueretur. Non deduco in siccum aride
dielionis meæ, quæ Reipublicæ, quæ Ecclesiæ, consiliis Celsitudinis
Tua prudentiæ regimine, felicissime actam semper & ubiq; guber-
natam Nauem. Academiam tantummodò ipsam, Nomini Celsitudi-
nis Tuæ deuotissimam attingo. Quam cum singulari patrocinio &
gratia, tanquam quibusdam remis velisq; Te promoturum Princeps
Illustrissime palam professus sis; certè equidem & meam hanc, inter
ripas Academicæ Hippocrenes deductam ARGO, non reticies; sed
sub signis velificantem Tuæ Celsitudinis, ad fortunatas gratiæ Insu-
las, adspirante placidissimo humanitatis Fauonio, quod precor hu-
millime, deduces. Ibit illa BONIS AVIBVS Tuæ Celsitudi-
nis: verè AVREVMVELLVS insignem puritate TRZEBI-
CIANA OLOREM quocumq; diuerterit, portabit: eiusque
suauissimo celeusmate excitata, illud semper (Vocalis enim est)
decantabit.

Quot pennas Tuæ nutrit AVIS, tot viue per annos
O Lechici fulgens Luxq; Decusq; Poli.
Hoc voueo, hoc medullitus precor.

Illustrissimæ Tuæ Celsitudini

humillimis obsequiis deuotissimus
Sebastianus Ioannes Piskorski
Secundæ Laureæ in Artibus
& Philosophiæ Candidatus.

ARGO

ARGO SARMATICA

Prudentissimo GVBERNATORI suo,

Perillustri & Admodum Reuerendo Domino,

D. STANISLAO IVRKOWSKI,

S. Theologiæ Doctori & Professori Proton: Apost: Præposito S.
Floriani, Custodi Opatouiensi, Collegij Vladislauiani Prouiso-
ri, Almæ Academiæ Cracouiens Procancelario dignissimo.

Argolicam super Arctois fluitare carinam
Æquoribus, lætasq; Virum Phryxæa perentum
Vellera, Centurias: remos, tensoq; rudentes
Et tumidis circum ludentia carbasæ ventis,
Sarmata bellipotens spectas. En Tiphyn & Argo.
Dodonæq; iterum fatiscia robora syluæ.
In Lechicis sistunt Regionibus. En Ioue nata
Pallas adest. sic oq; nouas à littore gestit
Dissoluisse rates, & aitq; appellere terras.
Linteæ prompta vocant, expansis velifer alis
Adspirat Zephyrus: fluctusq; trucesq; procellæ
Tanario fugiunt, compescunturq; tridente.
Prospera cuncta fauent; solus qui ducat in altum
Imperioq; suo nauem seruare Pelasgam
Nôrit, abest Iason. Quid agat Tritonia? quânam
Aesonidem regione petat? cui credere Classem,
Delectosq; suo, generosæ mentis Achiuos
Arbitrio, committere debeat? Ipsa per omnes
Fert aciem partes. Nec habet qui promptus anhelam
Soliciti desiderij restinguat Orem.
Ergo citum tremulis Atlantiadem instruit alis,
Ferreq; vittatis mandata recondita libris
Dia Minerua iubet, sanctiq; Helicone Senatûs
(De Duce qui referat Minyo) dat iura vocandi.
Euolat ille celer, sacrasq; recurrit ad arces
Parnassi, susceptorum seriemq; laborum
Impiger incipiens, mediâ sic fatur in aulâ
Castalidum. Vos ô sanctissima numina collis
Gorgonei! Te Phæbe Pater, stellata noueni
Teq; Corona chori, flexis saluere iubemus
Poplitibus, meritoq; omnes veneramur honore.
Attulit æreis (nisi me sententia fallit)
Fama celer pennis, vestraq; recondidit aure:
Sarmaticis iterum veluti consurgat in oris
Nunc Pagasæa ratis, magnos vectura per æquor
Semideos, fuluum rapturaq; Colchidis aurum,
Stat tamen illa; vagis frustra; attollitur auris

A

Littore

Littore Craciaco: nec enim (qui prœdare clauum
 Argolicæ puppis, summum regimenq; tenere
 Par fuerit) Nauarchus adest: sententia vestri
 Hic opus est animi. Vos dicite sancta bicornis.
 Numina Musæ; dubiam qui ducere classẽ
 Delectamq; manum optatis exponere possit
 Littoribus, rogat hoc Pallas: rogat inclyta pubes
 Sarmatiæ: vos auspicio date vota secundo.
 Dixerat: ast illi folio subnixus eburno,
 Fronte serenatâ sublimior, ore disertus,
 Augustam fundens de corpore Maiestatem,
 Præses Apollo sacri sic reddidit ipse senatûs.
 Castalidum, totam non ignorata per aulam,
 Omnia, sciueris hæc (magnorum magne Deorum
 Interpres) quæcunq; suâ produxit ab arte,
 Vnica nostrarum Pallas dulcedo Sororum.
 Nouimus Argolicam Diuinâ Palladis arte
 Surrexisse ratem, Lechicâq; meare per oras.
 Vidimus ipsi etiam, nec non audiuius ipsi,
 Ingeniosa satis doctæ molimina Diuæ.
 Sed, neq; paciferæ possunt hæc esse vicissim
 Occultata Deæ, nostri quæcunq; geruntur
 In viridante iugo Pindi, quem prima Lechorum
 Gloria, turrigero frontem redimita Vauello,
 Mœnibus in proprijs pulcherrima Cracia nūtit.
 Hic ubi nunc Nouoduorsecjs attollitur vlnis,
 Pieridum, nostriq; simul celeberrima sedes
 Imperij. Nunquid, Tritonia Pallas, amorem
 Deliciumq; meum, Iagelonæi grande Lycei
 Lumen & ardentem semper sine nube lucernam,
 Externo patrioq; simul sub climate clarum
 I VRKOWSKI, proprijs aliquando videre nequiuit
 Luminibus, magnumq; Viri cognoscere nomen.
 O quoties vidit! quoties audiuit & ipsa:
 Iudicio velut ille graui, velut ille profundo
 Ingenio, velut eximjâ dulcedine suauis
 Eloquij, non Sarmaticâ clarescere tantum
 In regione potest, externas transuolat oras.
 Præterea, cordatorumq; per ora virorum,
 Binis doctrinæ & morum delabitur alis.
 Hic si præcelsâ fulget Iagelonis in aulâ,
 Ingenij radios, doctâq; nitentia mentis
 Lumina diffundens, quoties arcana sacrarum
 Suauiter aggreditur referare volumina rerum.
 Argolicæ nunquid fulgens Cynosura carinæ
 Non erit, eximijq; Phæarum succendet Achiuis?
 Si magnas animas mœrum dulcedine suauis,
 (Quam sibi parca alijs tribuit Prudentia terris)
 Attrahit, & resonans complectitur Herculis auro;
 Quid? Graiosæ suo multum feliciter ille

Non

Non reget arbitrio? Qui plurima climata vidit:
 Iamq; Padum Tiberimq; bibit, Rhenumq; Mosamq;
 Regnaq; Neptuni, toties calcavit: is ipse
 Non benè Phasiacis poterit dare vela fluentis?
 Qui mores hominum varios, Geniumq; locorum
 Nouit, tot populos vidit, tot regna, tot vrbes.
 Lustrauit; nunquid Minyæ monstrare cohorti,
 Nesciet, Eææ pretiosa monilia prædæ?
 Duxq; comesq; D V C V M Latias, Belgasq; per oras:
 Hic quoq; Palladiæ medijs in Classibus Aulæ
 Qui summum versat proprio moderamine clauum,
 Prospicit & Scudium speculâ Prouisor ab altâ:
 Quam rectè celebris magno cognomine Iason,
 Duxq; ratijq; peritus habebitur ipse Pelasgæ
 Nauarchus! quem tam multis celeberrima Virtus
 Promeritis Lechicum latè facit ire per orbem.
 Hunc mea vota Virum, vocalem qui regat Argo,
 Exposcunt. Vestra quæ sit sententia mentis
 Dicite Pierides? Tenuere silentia cunctæ,
 Iudicium Phæbi manibus pedibusq; secutæ.
 Audijt hæc Atlantiades, gratesq; peregit,
 Solicitæ, Phæbi referens orâcla, Minervæ.
 Vix stetit optatq; Ducis prælustre deserto
 Nomen ab ore tulit; subitus per corda cucurrit.
 Heroum feruor: subeunt, gratantur & altis
 Viuat Dux noster viuat clamoribus vrgent.
 Ipsa per arboreas partito pneumate fibras,
 Argo vocalis recinit: saluere, carinæ
 Vnica spes, columenq; meæ! saluere iubemus
 Te vastis, Cynosura nitens, in fluctibus. Ipse,
 Ipse mihi Castor, Polluxq; & clarus Iason
 I VRKOWSKI, rapidoq; tenax nimis anchora, Ponto.
 Te Duce, quò nostris aditus non sponte patebit
 Iasonidis? Ibunt placidis reuehentibus Austris
 Lemnon, Cyaneasq; vagas, Adriamq; videbunt.
 Tu modo; sollicitum quoniam superauimus æquor,
 Auspicioq; tuo Syrtis, Scyllasq; latrantes
 Transiimus; dubiam, claros obuerte carinam
 Ad Colchos, Phryxæumq; meis Heroibus aurum
 Iam referato precor, qui Te clarissime Iason
 Te Lechici Cynosura Poli, Te gloria Stœ
 Craciacæ, proprijs tollent ad sidera palmis.
 Hocq; quod accipiunt hodie, de vellere, semper
 Aurea deuotis nebunt tibi stamina fufis,
 Nestoreasq; trahent, Parcæ parcente calendas.
 Ipsa ego quò pansis repetam vestigia velis,
 Te præsentem peram. Seu vasta per æquora curram,
 Seu mea prora Polum Septem vicina Trioni
 Remigio tanger, gelidamque recurrat ad Arcton:
 Te sine non curram; nostrâ sed vbiquè carinâ,
 Semper honos nomenq; tuum laudatq; vehentur

A2

ARGO

ARGO SARMATIC A

Peritissimis DVCTORIBVS,

Excellentissimis ac Doctissimis Dominis,

EXAMINATORIBVS,

Excell. & Adm R. D. M. SIMONI STANISLAO MAKOWSKI,
Coll. Maiori Canonico ad S. ANNAM, Concionatori in Eccl.

Cathed. Crac. Regio. Cursus Vladislauiani Profess. ac interea Facultatis Phil. Decano.

Excell. & Adm R. D. M. STANISLAO SLACHETKA, Coll. Maiori Reg. Profess. Ca-

nonico ad S. ANNAM, Ordinario Ling. Græc. ac electo Tyliciano Profess.

Excell. D. M. IOANNI MACHATAR, Coll. Minori, Phil. Doct. & Professo. i.

Jam pertinaces veluolo mari
Cedunt procellæ: iam roseus Polo
Ridet sereno Phæbus: imis
Ventipotens premit in cauernis,
Notos furentes; iam placidus iubet
Neptunus vdo vectus in esedo,
Desideratum fluctuanti
Nauigio tenuisse portum.
Quid? quid moramur? collige carbasæ
Et impeditam funibus anchoram
Demitte Ponto, pone remos,
Sarmaticæ generosa proles
Alma Parentis: Palladiæ ratis
O Argonautæ, iamq. statarijs
(Præsto fauet cælum, salumq.
Nauigerum), reuocate promptum
Pedem, carinis. & viridi super
Firmate gressum cespite littoris,
Quæ fluctus Istula tumentis,
Ceruleis sinuatur undis:
(Quæ celsus astris turrigerum caput,
Miscet Vauellus, tetraq. turgidi
Specus draconis, defluentes
Monstrifero bibit ore lymphas.
Hic state, vestris hic peto Prodomis,
Quorum furentes præsidio minas,
Syrtesq. latrantescq. Scyllas
Solienti superastu alti)
Hic de quadrato ponite marmore
Delinatas Præxitelis manu

Pruden-

Prudenter ARAS, Lilijq.
Purpureaq. rosis, thymoq.
Calthâq. & omni florigera penu
Ornate Diua: mox Heliconiâ
De rupe, dulcem GRATIARVM
Supplicibus stimulate Voris
Huc Ternionem. Quæ celeberrimis
Trium Virorum nominibus, nouis
Litent in ARIS, obligatas
Muneribus redimantq. mentes
Large refusus. Quid? crepantibus
Deludor auris? an pede libero
Ducunt choreas? inchoandis
Iam Charitès subeuntq. sacris?
Haud vana ceris haurio palpebris:
Promptum ferentes obsequium Deæ
Adjunt, sacratas iamq. moles
Impositis manibus saluant.
Princeps triformis Mnemosinæ chori
Ter lacte, lymphâ ter, mediâ prius
Conspersit ARAM, mox virentes
Desuper inyciendo flores:
Hæc æterno Symbola marmori
Inscribit: Arctot nitidissima
Lampas Lycei! ac Erudita
Eximius Moderator atq.
Proreta classis! quem Cathædra sacra
Dicunt Periclem: quem vigor ingenti
Thomæ profundam, Tulliano
Afferit ore referre, mentem.
Tibi MAKOWSKI, Sarmatica nitens
Lucerna pubis; quam super arduo,
Biennij Ter iam peracti
Curriculo, veluti corusca
Illuminasti sax sapientia,
Dignamq. lauru nunc etiam facis
Apollinari, quæ tuosmet
Crenit ei sata per labores,
Tibi Virorum, quos vitreis ve hit
Argo fluentis, vnice Castor &
Serena, portus iam prehenst
Æmonij Cynosura Nautis.
Hæc sacra sunt. Dixerat: aureum
Thalia vultum contulit illico
Dextra ad latus molis, modumq.
Et pariles retinendo ritus,
Hæc dedicato munera marmore
Sculpfit, perennanti recolendaq.
Mortalium menti sacrauit:
Aonijs, Latijq. multum

Dilecte

Dilecte Musis; quas graphico tua
 Suada monili, ceu radiantibus
 Apollo gemmis culte adornas:
 Siue tibi Venusinus, vnaquam,
 Apollinarem per citharam venit
 Olor vocandus: Pieria decus
 SLACHETKA sedus; siue carmen
 Grandiloqui repetis Maronis,
 Veroq; Caesar. Non Cicero Parent
 Tu si disertis progenies Patris
 Non vera Tulli nominaris,
 Voca simul calamoq; florens.
 Tibi secundam Ductor in Insulam
 Ratus Pelasga, Nestoreum basis
 Hac viuet aeuum consecrata.
 Hoc agit & Socia sinistram
 Litanti ad ARAM Pasithea, manu
 Versaministrat, virginei stylo
 Qua pollicis, non commouenda,
 Ista dabat Monumenta petre:
 Intaminatis viuet honoribus
 Praclara virtus, partaq; feruidis
 Doctrina curis, qua profundam
 Docte tuo MACHATAR, locauit
 In corde sedem. Tu penetrantia
 Reconditarum mente facillima
 Scientiarum ingressus omnes.
 (Herculei fuerint licet si)
 Nodos resoluis. Tu quatties lyram
 Apollinarem tangis, eburneo
 Lucundius plectro, canorus
 Nectareo velut ore cygnus,
 Mellita, docto pectore, camina
 Profundis: ipso dulcor Orpheo:
 Seu ille petras, seu virentes
 Aggreditur recreare syluas,
 Tibi Pelasga sollicito mari
 Ductor Carina, perpetuos opus,
 Hoc stabit a nos. GRATIARVM
 Ista trium MONVMENTA Vobis
 Vobis Virorum nobilium trias
 Perfecta (quales nec Senis aurea
 Suspexit aetas) ista semper
 Marmora, Nominibusq; vestris
 Erecta stabunt. viuite! viuite
 Respondit, auras per reparabiles
 Vocalis Argo. quousq; prompta
 Veluoli gradientur alii
 Per terga naues. quousq; fluentibus
 Profunda Nerëis, non satiabatur
 Vndis, perennes Eruditi
 Enumerate Viri calendae.

ARGO

EXIMIIS ARGONAUTIS

Post emensum feliciter Philosophicæ navigationis Oce-
 anum, data & decantata cum debitis Vniuscui-
 usq; Virtuti Insignijs Elogia.

I. Perillustri & Reuerendissimo Domino,

D. ABSOLON VENCESLAI
 DE MAIORI PACZEN
 PACZENSKI,

DOMINO in Halbendorff & Bierkowic. Cathedralis Ec-
 clesiæ Vratislaviensis, ibidemq; Coll. S. Crucis Canonico.

Gentilium Stemma

cum Lemmate

Destruit &

Exstruit

CLara Phœbei Cynosura tecti,
 Et bipartita decus omne rupis
 Casta Tritonis, genuina pinguis
 Mater oliuæ.

Nemini Phœbus magis explicatâ
 Fronte subrisit, nec amœna fausti
 Signa progressus ab alacriori

Protulit ore.
 Quàm coruscantem gremio Bipennina
 Cum tuo reddit, Domus inclytarum
 Feta Cerarum, Tua surgit ARGO,

Quando canora,
 O dies fœlix! niueoq; semper
 Publicas inter tabulas lapillo
 Digna censerî, nimium secundas
 Ducta per horas.

B2

Hic

Hic vbi Pallas validis carinam
Instruit remis, ibi laureatis
Phocidos saxis, acuenda sponte

ASCIA venit.

Quæ serenati via clara cæli?
Lactea nostras retulit Te adoras
Semitâ? quæ Te bona fata nobis

Nobile ferrum,

Splendido fustum dederunt metallo?

Vt nouam primis strueres carinam

Ipsamet nautis? poliendo nostram

ASCIA proram.

Prædicent clari, Lechicum per orbem,

Te fuisset, TENCZINI penates,

Ire de venis; vela uita fortis

Arma Quirini,

Inter augustos tibi destinatum

Dent locum FASCES; mea Musa certe,

Cum tibi tanto videt obligatam

Aere Mineruam;

Cum Tibi Musas Helicone toto

Cernit effusas viridiq; lauro

Serta pangentes, videt & fauentem

Cum tibi Phoebum;

Iure supremi cerebro Tonantis

Cum Palatinâ genitam Mineruâ

Vnico partu, Genioq; Diuæ

Assimilatam,

Te vocat prolem. Quid enim loquatur?

Te per hostiles hebetasse strictam

Sæpè ceruices aciem; quid atro

Erubuisse

Sæpius tabo? sine ex de quantos

(Quis satis dicet?) tuleris triumphos,

Hæresum lucos sine luce, magnâ

Strage premendo.

Quidquid infestis fabricatur vlnis,

Quidquid aduersi Fidei paratur,

DESTRUIS totum, simulatq; doctâ

EXSTRUIS arce.

Quidquid angustas decorabit Aras,

In tuæ sacro gremio Cathedræ,

Quidquid excelsæ Domui superbos

Addet honores.

Ergo

Ergo quid filo trahis ampliore
Iam moras? Magni sine Matre Patris
Cælitum proles? agelis acutam

Tolle Bipennim,

Quam tibi nunc PACZENI æ vetusta

Inclytæ Gentis parat Officina;

Tolle Tritonis, tibi laureatas

Tolle Secures.

Hoc nouam ferro reparabis Argo;

Hæc tuis remos dabis Argonautis,

Asciâ. Phryxæis potentur illi

Hæc duce, gazis

Sed nec orbari meritis eandem

Præmijs vnquam patiaris, immo

Ipsa quas carpsit sibi laureatos

Præter honores;

Tu gradûs illi frabricabis, altas

Quæ petat sedes, videatq; summam.

Debitos inter, radians honores,

Luminis augem.

II. V. & Admodum Reuerendo Domino.

IOANNI VACHOL
TREBICKI,

Presbytero, in Arce Cracouiensi Seminarij Præfecto.

Calix cum Laureâ

Coronâ

Inscriptio

Non minus vitæ quàm viti

Conscende proram. Num pateras quoq;

Post expeditos Amphitryonij

Laboris haustus, in profundis,

Nauigij subiisse normam

Nouum est, fluentis? stelligeros super

Quod si penates, Tessala visitur

Puppisq; depletusq; Crater;

Scande ratem! reuehere nostro.

C

TREBI-

TRICKI in altum remigio, nouis
 Ornans coruscum sideribus Polum,
 Vas puritatis aureæ! quo
 Craciaus sua mella siccuit.
 Libare CIGNVS. Cuius in æthera
 Virtus (profundis nescia vallibus
 Morarier) tendit: duabus
 Iustitiæ & Pietatis alis,
 Perrumpit actus impenetrabiles,
 Sursumq; semper nititur, ac suum
 Illustre nomen inter astra
 Candidulus notat ille pennis.
 Hic Te in superbi, celsa cacumina,
 Primus, Vauelli, sponte fauentibus
 Subuexit alis. O beatum
 Cui niuei cecinere CIGNI
 Celeusina nautam! per freta, per vias
 Ibit retortas. Dadaleis neque
 Herebit antris, quem canorus
 Porcat OLOR, proprijs in altis,
 Sed quid serenos flasse Fauonios
 In subleuandis promeritis tuis
 Miramur? immensum sacrati
 Officij decus, altiores
 Cui destinabat continuo gradus,
 An illud ingens Parthenij chori
 Onus receptum? num labores
 Herculei, meritis petebant
 Non premiari semper honoribus?
 At quid sacrarum fertilis indoles
 Scientiarum? quid coruscum
 Ingenij iubar? & profunda
 Doctrina mentis? Non humiles tuis,
 Non indecoros, promeritis, gradus
 Prasagiebant. Ipsa Pallas
 Te proprium cumulare mystam,
 Intaminatis gestit honoribus,
 Promptoq; castam pollice Lauream
 Carpens viet pulcrum tuamet
 Conspicua diadema fronti,
 Et inquit: ô vas! & decus aureum,
 Tantis abunde promeritis fluens,
 In Vineâ Christi, feraci
 NON equidem MINVS esse VITI (Quam

Quam forte VITTÆ crederis aptior.
 Tu iam secundis Palladium ratem
 Conscende velis, qui sacrati
 Sollicita prece non remissus
 Es raptor Agni: qui regimen scholæ
 Deo sacrata, ceu meritisimius
 Præfectus vrget. Tu Pelasga
 Iam bene præficiare nauis.

III. V.D. ALEXANDRO GRABACKI,

Pegasus.

Inscriptio

Hoc duce

Quisquis excelsâ generosior
 E domo mentem trahit, aut parato
 Quem gerit dorso quadrupes Medusæi
 Sanguinis heres.
 Ille sublimes Heliconis arces
 Ocyor Riphæis superabit. Euris:
 Ille Phæbei teret obserata
 Limina tecti.
 Cernin? ô nostris nimium Camanis
 Care GRABACKI! veluti paratus
 Ipse scissorem vocat expeditis
 Pegasus alis,
 Scande quid negat? reuehære tutus
 Ad sacrum castis penetrare Musis,
 Perq; Parnassi iuga Laureatos
 Collige fructus.
 In paternarum rediuius heres
 Iura virtutum, remeabis hocce
 Prodromo, fumes tibi destinatos
 HOC DVCE honores,
 Vltimam Thulen & in hospitales
 Consules Gades, superabis omne
 Denium felix, vacuus pericli
 C 2 Bellerephontæi.

Te

Te vocat virtus, Pietas honesti
Cultus, innuptæ studium Mineræ
Te vocat. Quid stas? agendum Pelasgum
Scande phasellum.

IV. V. D. I O A N N I
STANCZEWIC,

Libra cum Libro

& Laureâ

Inscriptio

Omnibus idem

Nuper stelligerum sollicitis Polum
Collustrans oculis; hæc super auream
Admiranda domum, fatidicus mihi
Concessit subito cernere Pythius
Astræam sollo nixam in eburneo
Vidi; quæ propriam ponderibus manum
Librabat; dubius dum peto: quæ rei
Causa est? quidne suat, specto sagacius;
Fulgens (ecce tibi) Iustitiæ Parens,
Vna lance super, Iustinianæas
Cum sancto posuit Codice Rubricas,
At Laurum viridem condidit alterâ.
Hinc illincq; Tut, symbola, nominis
Apponens, Themidis dulcis amor, Chori
Auro splendidius Palladij iubar
STANCZEWIC, geminæ gloria laureæ.
Quæris? Libra cui plus pretij dedit?
Fauit Laureolis; an mage Legibus?
Frustra quasieris: nam tibi iuribus
Aquis & Stagiræ & Iustinianei,
Rectè conueniunt symbola, præmij.
Non præponderat hæc, illa nec exsilit
Sursum; sed parili conueniunt modo.
Quod mirata Themis; protulit illicò:
STANCZEWIC meus, o quàm OMNIBVS est IDEM
O quàm Thessalicâ, iure petit, rate
Phryxæi, pretium, Velleris, aureum,
Hæc semper duplici dignus adorea.

IV. V. D.

V. V. D. IOANNI CASIMIRO
RESPONDOWIC,

Caput Lauro & Vellere

aureo vestitum

Inscriptio

Satis beatus.

Non profunda viscerum
Terræ sepulcra sciscitabor, inde
Eruturus anxium
Argenti & auri pondus. Haud reposcam
Diuitem famem Deos
Midæ furentis, aut arancarum
More, per potentium
Enitar aulas, Icariq; pennis.
Altioribus meum.
Curulibus figam gradum. Nihil iam
Expetam, nihil: satis
Ego beatus; vna peruiuentis
Laureæ Corolla, si
Caput quietum, brachiumq; vellus
Aureæ scientiæ
Adornet & virtutis irretortos,
Conscientia erigat
Ad astra, ocellos. Quid? meænè Musæ
Haurio sonum? an Tuæ
RESPONDOWIC Tritonidos togatæ?
O potentium, magis,
Magis beate, Principum superbâ
Sorte! celsior cui,
Virtus virentem texuit Corollam

VI. V

D

VI. V. D. MARTINO PROTIFIC,

Manus Laurum ad
astra leuat

Inscriptio

Celo Musa beat.

COelo Musa beat, laboriosa
Custos peruigil, omnis actionis,
Quantascunq videt per altiora
Parnassi iuga Laureas virentes,
Istas Castalijs rigat fluentis,
Illas ordinibus reponit aptis,
Has plantat, serit has, reducit illas:
Omnes sollicito labore nutrit.
Quid? finisne tuis Thalia curis?
Vt Laurus tibi proprijs in hortis,
Intonso vireat comata cirro?
Non hic meta mei laboris inquit;
Cum maturuerit frutex amoenus
Transplantare solo feraciore,
(Vt vernet magis) adlubescit illum,
Et marcescere ne queat virentem
Summo Laureolam repono celo.
O Daphnon! proprijs Apollo Vates
Quem seuit manibus, benigniores
Quem perflant Zephyri, virentibusq
Applaudunt folijs, leui susurro
Colludente. quid est? putasne nostris
PROTIFIC delictum suave Musis,
Te Parnasside Laureae decorum,
Depressis, vacuisq commorari
Iam posthac scrobibus? virentibus Te
Non frustra, docilis Thalia, fertis
Ornauit; nec inane laureatis
Signum temporibus referre iussit.
Ibis, crede mihi, superstes ibis
Fame praeptibus volabis alis
Lauro & lasonio decorus auro.
Ibis MVSA beans, in altiores
Te sedes, proprijs leuabit vlnis.

VII. V. D. IOANNI VLADISLAO NAGOTH, Cracouiensi.

Insigne Ciuitatis

Cracouiensis cum igne succenso

Inscriptio

Pharos altera

Non sic Iliacis Pergama moenibus;
Vel quae mellisui condita tibiis.
Sunt Dircae tuis; vel Babylonia
Quae Regina paraucrat,
Per sublime suum, celsa Cacumina
Effudere, iubar. prout minitantium
Astris, eximius Ternio turrium,
Flammis luxuriat suis.
Qualem belligerae gloria Lechia
Magnis Craciadum & Viribus & Viris.
Exornata Parens, istuleos modo
Praesentat propè vortices.
Illi nec Danaës, desuperaureis
Fecundatus aquis: nec Pharia, nitens
Noctis concubio murus, in Insula,
Primum corripit locum.
Hic nam sceptrigeri de cerebro Iouis
Diues progenitæ, ros sapientiae
Stillat: Niliacis hic velut, igneæ
Turris, lumen, in ostijs
Resplendet. nouiter nata Heliconio,
Quod, scintilla, Polo; splendor Apollinis.
Musarumq; iubar, perspicua suæ
Mentis luce, resuscitat.
An Te Craciæ, non benè dixero
Scintillam, Cynosuræ? NAGOTH vnicum
Nostri delictum cordis, Olympici
Semper curr ic uli come

Da

Prima

Primæuæq; simul prodrome Laureæ,
VLADISLAE NAGOTH. sidereus cui
Morum ac ingenij splendor & igneus
Quærendæ sapientiæ

Feruor. de facili fulgurat indole.
Tu ternis Patriæ lucida Turribus
Nunc accensa magis fax superemines.
Lucem tu Pagaseio

Profers nauigio. Tu Pharos altera,
Tu Pollux medios inter Iasonis
Heroas, celebris Nauita, velleris
Raptor Nobilisaurei.

IX. V. D. VLADISLAO LVDOVICO GARSANLAN.

Hippocrene irrigat

Gentilitioscampos.

Inscriptio

Certus vbertatis Dator.

Clarâ cretus origine
Fortis profilijs, quæ rutilantia
Inter Lilia Gallia
GARSANLAN, viden? ut Thessalica ratis,
Tensis brachia carbasis,
Panduntur tibi? Te nobilis euocat
Argo. Scande celer, trucem
Frustra est, præcipitis, quod rabiem Noti
Horrescas. Duo lucida
Orbis Sarmatici sidera, Regijs
Quo - Tu - cunq; Fauonijs
Contendes referent. Ibis & impigris
Portum mox Aquilonibus
Attinges; triplici non modo tramite
Camporum Genialium
Currrens; ast etiam Castalia super
Si portabere flumine.

Imò

Imò quanta tuas, proueniet modò,

Messus flaua per areas?

Fructus quosue ferent? collige dum suis

Parnassus recreauerit

Illas fluminibus. Crede mihi, Tuae

Vbertatis, erit magis

Amnis certior hic, quam Pharius Dator.

Hoc Tu clarior Aesonis

Ibis progenie, nil remorantibus

Austris. Ibis in Insulas

Fortunâ & rutilo munere diuites.

Plenâ corripens manu,

Sumes promerita præmia gloria.

Hic te per varias feret

Sublimem Regiones: dabit Italos,

Lecheosq; & Hebraicos

Cognouisse stylos: o quibus ille Te

Non reddet Regionibus!

Instructo reuehens oris in esedo.

X. V. D. ALBERTO CASIMIRO R E Z L E R,

Vitis Fluminibus

Gentilitijs adherens.

Inscriptio

Tantò fertilior.

Quæ Carpatiis abdita montibus
Et Pomi regio fertilis aurei
Non vidit: propius nec tulit vifer
Qualem vertice Massicus.
Hæc inter medias nunc Heliconiæ
Rupis Laureolas, & generosior
Illis & melior, nectareâ ferax

Vitis turgent adorea.

Quis te viniferos mittere pampinos?

Aut maturæ acinis sole calentibus,

Quis Viti similem non benè dixerit

REZLER: Socraticus cui

E

Defæ-

Defæcata bonæ vina Scientiæ,
 Maturosq; racemos peperit labor:
 Non sic vitigenis in Regionibus
 Feruentes operarij,
 Emptis inuigilant ære laboribus:
 Non sic ipse suas vinitor areas
 Euertit, vacuum veptibus vt solum
 Emungens, melioribus
 Excultum tribuat palmitibus locum.
 Quantus continuò fulgurat in tuis
 Feruor visceribus? dum tibi literis
 Apponenda manus venit,
 Quanto cum studio sedulitateq;?
 Quam nec Democritus, nec Syracusius
 Expresère senes, vixq; parem Tuus
 Admittit Labor æmulum.
 Frondet propterea vinifluis TIBI
 Hic palmes folijs, iureq; turgidis
 Botris luxuriat, quem satis anxie
 Plantas atq; repastinas.
 Frondet pampineis, vina ferens comis,
 Tantò fertilior, nobilioribus
 Quantò de Fluuijs haurit originem.
 Fortunate Frutex! Cui
 Applaudunt niueis Lilia brachijs
 Quàm fecundiores Vitis? OBORSCII
 Dum patrocinijs fulta manes Pede.
 Ergo quod superest ferax
 Vitis, Nimbifonis Argolicam ratem
 Quassatam Boreis, fac recrea Tuo
 Suauimagnanimos, nectare spiritus
 Nostro pectore suscitans.

XI. V. D. S T A N I S L A O
 W O S I N S K I.

Sol oriens

E 2

Inscriptio

Præsignat ortus

Quando

Quando serenus cæruleâ domo
 Eous, amplâ iam redit orbitâ,
 Lautamq; Neptuni relinquit
 Irriguis bene potus vndis
 Apollo mensam: si Tyrias iacit
 Arcusagittas, & roseos suâ
 In fronte cincinnos repexit,
 Augurio est sine nube claram
 Diem futuram. Cernite posteri,
 Notate primos, quos ijt inclytum
 Iubar Minerue per gradus? quàm
 Eximio peragrauit actu
 Eursum Sophorum; dum super exedram
 Phæbea proles, publicitus stetit,
 Suiq; WOSINSKI nitentes
 Ingenij, radios refudit.
 Tali (quis oro) primâ ab origine
 CRASINSCLANÆ quam Solea iubar
 Induxit orbi) quis sinistrum
 Augurium capiet tuamet
 Lucis futura? quid Tibi lucidus
 Præsignat ortus? non aliud nisi
 Illustriores ex profundo
 Oceano remeare soles.
 Ergo sereno iam Tibi rideat
 Apollo vultu, principium Tuae
 In auge ponat lucis atq;
 Iasonium Tibi reddat aurum.

XII. V. D. S T A N I S L A O
 C I C H O S Z E W S K I.

Cithara cum Calamo

Inscriptio

Tacentem suscitât Musam.

A R gutam quoties numerofo pollicis ictu
 Tangit Apollo Lyram.

Quântum

Quantum Pieriæ niueo sub pectore nectar
 Ambrosiamq; Deæ
 Accipiūt! & quā celeres mellita sequuntur
 Carmina Pegasides,
 Quis referet? veldum, Thebanæ conditor arcis
 Occinit, aut resono
 Threijcius Vates repetit sua barbita plectro;
 Caucaſeis erit hic,
 Rupibus horridior, scopulus; quicūq; canoris
 Non modulaminibus.
 Eriget immerſam curis in gaudia mentem.
 Fabula Apollineis
 Fabula Dirceis venientia carmina plectris;
 Quando CICHOSZE VII,
 Florida Iſocratico resonat facundia plaufu,
 Phœbus & alter vti
 SVSCITAT in celſo MVSAS Helicone tacētes;
 Durus ab eloquio
 Ipſe lapis ſentire tuo, grefſumq; mouere
 Sciret, & vmbriſeræ
 Deſertos Dryades ſaltus, Te roſtra tenentē,
 Illico defererent.
 Hæc de Teiſſa tuis verbis animata diſertis
 Teſſala nauis ait
 Et vocat. o noſtræ Cicero gratiſſime proræ!
 Huc ades & Zephyros
 Eloquio ſuauis nobis captato fauentes
 Vt potiamur eo
 Quod petimus tecum felicius, æquoreaſq;
 Exſuperemus aquas.

XIII. V. D. IOAN. STANISLAO
 FOLTINSKI, Cant.

Sagitta Apollinis

Inſcriptio

A pennâ velocior pena

Cum Tibi limato Diuina ſcientia iuris
 Auribus in noſtris fluxis ab eloquio

Cum

Cum laudator eris Legum, ſectator & idem
 FOLTINSKI noſtro viſus es arbitrio;
 Iam tibi tum noſtræ formator Apollo Camenæ
 Queſcit, ut ſubito premiadigna daret,
 Ergo pennigeris plenam de more, ſagittis
 (Exarmat pharetram, telaq; cuncta capit
 Et videt hoc illudq; videt magis aptius eſſe
 Quod poſſit manibus, indicat ipſe tuis.
 Electum tandem taliq; emblemate ſcriptum
 (Apennâ uelox ſit mihi pœna magis)
 Tradidit eximio Legum Iuriſq; clienti,
 Aptaq; iudiciis ſigna tenenda dedit.
 Accipe Phœbus ait, celeres hæc penna volatus
 In ſublime, Tuo conferet ingenio.
 Hæc retinens Themidis magnos preſtabis honores.
 Hæc referet celebrem ſemper in alta virum.
 Hæc ſcelus, hæcq; neſas ſeries, Inſtiq; Patronus
 Iniſtiq; ſimul maximus ultor eris.
 Cui Phœbe ſtellata fauet, cui Cantius angus
 Ipſe iubar, quiſ te clarior eſſe poteſt?
 Quare age Semideos inter contende citato
 Heroas telo, Pythius ipſe iubet
 Iamq; parata ſeras inſignia Velleris aurêi
 Vt magis ad Themidem condecoratus eas.

XIV. V. D. CASIMIRO
 TVROBOLSKI.

Duo Calami

aptati

Inſcriptio

Hæc itur ad aſtra.

Non monſtro. celeres aquilæ ſuperaddere pennas,
 Aut actus ſignare viarum
 Æthereos, mulû tm cerebroſæ agitatiõ mentis
 Hoc opus eſt, ſoluſq; volantem

(Ah nimium stultus) torto Pyroenta flagello
 Exagitat Phæton, licet Euros
 Ille queat molles, celeresq; æquare sagittas,
 Stelliferosq; cito pede tractus
 Sæpius attrito decurrere tramite nôrit.
 Nauiget Anticyras (TVROBOLSKI)
 Qui tibi, sublimiq; tuo super alta volantes
 Ingenio subiunxerit alas,
 Aut iter aptatis monstrârit ad æthera pennis.
 Tu velut armitenens Iouis ales
 Præpetibus vacuum penetrare volatibus æthram
 Asolet, excelsisq; moratur
 Nonnisi culminibus; celsissima quæq; sagaci
 Ingenio superas, Aquilinis
 Per sublime ferens tuamet vestigia pennis.
 Sint alijs abstrusa Sophorum
 Dogmata, Cimmeriis scateât mage dēsius vmbris.
 Ceu roseo cū surgit ab ortu.
 Eous tristem fusis illuminat orbem
 In puncto radiis; Tua clari
 Sic Cynosura Genj quidquid secreta Sophorum
 In tenebris arcana recludunt
 Illustrat, verumq; vagis scrutatur in vmbris.
 Cum dulci, quid Suada Poësi
 Ingenio tribuere tuo? non multa locutus.
 Quanta tibi præfagia noster
 Fundit Apollo, tene: binis ad sidera pennis
 (Pegasus hanc Cicero dabit illam)
 Ibis Craciacis nimium dilecta Camœnis
 Progenies! insigne Pelasgi
 Nauigii decus ibis & alta petendo monebis
 Hâc patet hâc facile ITVR AD ASTRA.

XV.

XV. D. A D A M O Z V R O W S K I.

Gladius Gordium
nodum secans.

Inscriptio

Temperato splendeat usu.

A Rma, Virumq; manus & Martia castra ab erudito,
 Deptomis ore quæis in insolentes
 Inueheris mores turba modò militantis. At qua
 Cum classico quietis (oro) Musis
 Esse queunt tandem commercia? Num remotiorem
 Gradivus horrens ingredi per aulam
 Audet Castalidum? Non Tu, Tuus hanc perorat à Te.
 Mars, ipse ferro seuus, actionem.
 Hu Tu quæis nostrum splendet latus, utearis armis
 (Gradivus inquit) Martij ZVR O WSKI
 Quondam operis mecum fidus comes. Ista Marti & Arti
 Servire possunt arma: pertinaces
 Seu mucrone petas hostes; Tibi seu quæta nodos
 Det Musa Gordios, utrumq; promptus
 Hâc fultus penetrare spatia potes, adiuvante fortes
 Pulcherrimâ Eruditione vires,
 Ingenijq; sagacis acumine, tortuosa quæq;
 Et intricata, quod valet morarum
 Impatiens dissolvere protinus. Ergo perpolitum
 Iam prende ferrum, laesonisq; claras
 Scande rates, Hexos. & Acinacis iste temperato
 Iam splendeat docti Laboris usu.

F 2

XVI.

XVI. V. D. JOANNI
CHRZANOWSKI,

Solea Gentilitium

Insigne.

Inscriptio

Apta Pegaseo pedi.

Quāquā nubiūgæ non opus aliti
Pennas, post humeros addere præpetes;
Quāquā calcar equum qui generosior
In cursu minū excitat,
Currunt & Zephyros exsuperant leues
Et deiecta suis spicula cornibus
Ambo despiciunt, nec remorantibus
Decedunt Aquilonibus.
Quāquā præpetibuscommoda cursibus
Decurrit generis tessera nobilis,
CHRZANOWSKI, Tua; quid? Pegaseis vbi
Motum sumet ab vngulis?
Calcabit celebres sponte suā gradūs:
Transcendet bifidi celsa cacumina
Parnassi repetet clara potentium
Augustalia Principum.
Et mox sepositis Te Regionibus
Spectatum faciet. Te super æthera
Cursu præcipiti, conspicuum vehet
Prædā Colchidis aureā.
Quò pollens calamis versicoloribus,
Quò pulcherrima Te non feret in doles
Et virtus! Soleam PEGASEO PEDI
APTAM cūm facias tuam.

IVX

XVI.

XVII. V. D. PETRO STANISLAO
ORLOWSKI.

Aquila Gentilitium

Insigne

Inscriptio

I quò Virtus, Tua Te vocat.

Missa ventosis, Aquilas feroces
Exuens alis, Lechici sacratas
Propere velox Heliconis, oro.
Visere sedes.
Ac vbi florens generosioris
Alitis pullus, viridante lauro
Nidulum strauit proprium, serena
Respice vultu
Cernis excelsæ, velut ille, mentis
Viribus, summos superare montes
Nititur, circumq; agit irretorto
Lumina visu.
Sive succensam Themidis lucernam:
Sive fumantes oleo Cleanthis
Inspicit lychnos, iubar eruditi
Sen Stagiritæ
Et coruscantes, nimum sereno
Luminis nimbo videt in Sophorum
Mentibus, soles; penetrat nec acres
Vertit ocellos
Inde. Quem profers? (Aquila Polonæ
Pullus ORLOWSKI est) fateare Musa?
Digna mecastor! generosa tanto
Nomine proles.
Ergo si claros speculatur ille
Lucis ardores, nihil improbane
Palpebræ nictu; liquidus Paternæ
Indolis heres;
Diua quid cessas? humeris fugaces
Applica pennas, quibus altiozem
Vi suā nitens Aquilina proles
Transuolet æthram.

G

Audis

*Audit & facto paret obsequente,
Atq; non pennas Aquile volantis;
(Nam quid est? inquit, propriam sereno.*

Addere lucem

*Cynthio? vel caruleâ profundum
Tethyos guttur, satiare lymphâ)
Ast equi molles super addit alas*

Bellerephontei.

Insuper claram speculata circum

Ipsius frontem; vice celsioris

Verticis fulgens iubar excitati

Sideris addit,

Ac ait: nostri nimium propago

Cara Cirrhæ! nihil impedito

I modò cursu IVA QVO VOCAT TE

Incluta VIRTUS.

I doce nostram proprio carinam

Præpeti cursu, nihil hesitante

Anchorâ, vasto dare vela Ponto &

Tangere portum.

XVIII. V. D. I O N N I.
CZVBACZYNSKI, Pofn.

Galea cristis

adornata.

Inscriptio

Non minus Arti quam Marti.

Fortè sub auricomæ roseum Thaumantidos ortū
Splendida, cum rutilis armatus Apollo sagittis,
Cornua, stelligeri, cœlo torquere sereno,
Arietis occæpit; clari de sede Vauelli
Craciadum, Lechicus, clarissima mania, Mauors
Ibat visurus. Jagelonêi prouida Præses
Parnassi, cûi se comitemq; ducemq; viarum,
Casta Minerua dedit. nec enim disconuenit armis
Os humerosq;, Deo similis Tritonia, Marti.

Huic

Huic clypeus læuâ, clypeus serpentiger illi,
Hæc hastam dextrâ, dextrâ hastam torquet & ille.
Et pacem tractare & bella ciere parati
Sicq; eadem properante gradu cum semita versat;
Ecce tibi medium noua Diis spectacula rerum,
Præbet iter. Galeam gemmis auroq; micantem
Conspexere simul. Quid agant concurrere cursu,
Aut ferro oblatam circa decernere prædam:
Iudicione boni, sit conuenientius illis
Stare Viri, demumq; frui splendentibus armis.
Ecquis? (Pallas ait) nostræ Paris arbiter adsit
Nunc caulæ? complet Mauors rata vota Mineræ
Ecquis & hunc fortis Macedo dissoluere nodum
Subueniat? Nec erat mora cum dicentibus illis,
Ingenui Iuuenis vultus, habituq; decorus,
Viribus ingenij, nataq; ad maxima mentis
Muneribus clarus, cuius sub pectore candor,
Laurigeræq; suam sedem fixere Camœnæ,
Aduenit ille, ducem casum fatumq; secutus
Fitq; Deos inter commisso in munere Iudex.
Quisquis es? adde tui quæso suffragia voti
(Pallas ait) quem tanta decent insignia? me nè
Belligerum nè magis? tibi nostris præmia gazis
Prompta patent, florens viridi Sapiencia lauro.
Nec mea te fictis armamentaria donis
Destituent: (loquitur Gradivus) habebis Achillem,
Hectora, magnanimosq; Tuo sub corde Quirinos
Concludes; tua si nostræ adspirauerit aura
In melius parti. Ergo age, iam disrumpito litem
Ambiguam, tribuasq; suum quod cuiq; necessum est.
Subleuat ille solo capitis cristata virilis (gnus,
Tegmina. & (haud egosum Paridis cognomine di-
Aut Magni Macedonis) ait: mihi pulchra Philippi
Arridet Virtus, sequor hanc: simul arma decoro
Dat capiti, milesq; nouis stetit acer in armis.
Mirantur gnauum sanctissima numina factum
Et simul hoc aiunt: Almæ pulcherrima Matris
Progenies! Latijs multum dilecte Camœnis,
Dauus an OEdypus es? non indignamur honores

Carpe tuos felix: prensato insignia pridem
 Debita Virtuti propriæ, primamq; Pelasgos
 Heroas inter medijs conscende carinam.
 Perge CZVBACZINSKI lætus: nam munere in isto
 Non minus es MARTI quàm conuenientior ARTI.

XIX. V. D. IOANNI. ROZENSKI.

Apis supra

Rosam.

Inscriptio

Ingenij benigna vena est.

Ecquid Hybleo generosiores
 In iugo quæris mea Musa flores?
 Purpuratarum, tibi, quid Rosarum
 Diues Hymettus
 Pulchrius plenius referet canistris?
 Præter hanc vnam: cui laureatas
 Applicat frondes, proprijsq; Pallas
 Plantat in hortis.
 O odorati nimium virescens
 Insitum rami, roseaq; florens
 Stirpe ROZANSKI! Quid? Apis Matinæ
 More modoq;
 Grata carpentis thyma per laborem
 Plurimum; dum Te mea Musa cernit;
 In bicorni mella scientiarum
 Colligere horto.
 Quid tibi tandem dabit alueari
 De suo quæris? Roseosne flores
 Suaue ridentes: an Apes Hymetti
 Ingeniosas?
 Reddit vtrumuis & ait: meorum,
 Dulce ROZENSKI decus hortulorum,
 Quàm tibi morum, ingenijq; prompti
 VENA BENIGNA EST!
 Ergo iam nostram redimito Nauem
 Splendidus florum folijs tuorum:
 Ut coronata vireat carinâ
 Nobilis Argo.

XX. V. D. IOANNI CASIMIRO OSINSKI.

lunosza nobilitatis insigne

cum libro aperto.

Inscriptio

Nescium mortis decus.

Quid victor Orbis totius, quid Principes
 Egyptij, quid Gordiani, cæteraq;—
 Ipsi Polo viciniora nomina
 Peregerint: quo cum labore mentium
 Intensioribusq; curis, abdita
 Peruestigauerint Sophum volumina.
 Quantiq; cultos æstimârunt Codices:
 Futura semper prædicabunt sæcula.
 Hi non minus Libris suas Librarias,
 Quàm castra feta militum cohortibus
 Desiderabant. Perficis illi graues
 Exhaustiebant cistulas gazis, sacra
 Vatis Pelasgi conditum carmina.
 Quid mouit atq; calcar addidit pijs
 Horum virorum concupitis? NESCIUM
 MORTIS DECUS, viresq; semper gloria,
 Argentò & auro carius donum LIBER.
 Hunc nostra dum Tibi Camæna suggerit
 Et explicatum Phœbus ipse dedicat;
 Ceris OSINSKI de vetustioribus
 Nunquid Tuos leges honores? quæ citis
 Corruptionem consequuntur passibus.
 Non hoc nitens Tuæmet indolis iubar,
 Non elegans hoc suadet eruditio
 Non in Sophorum culta mens scientijs
 Permittit. Ergo Palladis donarium
 Et absq; morte nomini Tuo decus
 Semper futurum iam prehende, magnaq;
 Ratis Pelasgæ Nauitarum nomina
 Describe nil moratus: immortalibus
 Ut consecrentur inuicem tecum Libris.
 O Colchici verissime heres velleris!

H

XXI. V. D. JOANNI BEROWIC

Cracouiensi.

Heliotropium

Solem respiciens

Inscriptio

Nunquam inferiora sequor.

Lilium vernos niueo refundens
Ore splendor, Tibi mi BEROWI,
In coloratis ubi scriptitasse

Pergo tabellis;

Lilium vernos niueo refundens
Ore splendor mihi Tu videris,
Inter excelsæ reuirere pulchros

Cracidis hortos.

Seu per Hyblæum volo purpuratos
Verticem flores, Tibi quæsiisse;
Lilium candore, Rosa es sciendi

Totus amore.

Flos es o verè generosioris
Palmitis flos es! cui Laureata
Frons, odoratisq; vire scit alma

Artibus ætas.

Nec tamen quisquis viret inter herbas
Flos es hortenses; sed aperta semper
Qui resurgenti, occiduoq; soli

Lumina figit.

Qui serenati comes ipse Phœbi,
Seu per augustam spatietur aulam,
Seu serenatam rotat ille frontem:

Fidus Achates

Semper occurrit. Dubito, Polonè
An solo forsan, mea Te loquatur
Musa plantatum magis: altiore

Palladis arce,

Quem locat virtus, habilesq; præstat
Indoles vires; ut in alta tendas,

Cum recurrente INFERIORA NVNQVAM

Sole secutus.

Ergo

Ergo cum densas decumanus umbras
Exciet fluctus; dubiæ carinæ
Argonautarum, reuocato soles.

Ipse ferenos.

Vt truces Scyllas, dubiasq; Syrtes
Transcant, tutum teneantq; portum
Prodromo ripas per inhospitales
Lumine solis.

XXII. V. D. FRAN. IOSEPHO CZECHVCKI.

Leo montem stellatum

tenens

Inscriptio

Lucis & Ducis.

Non ænam, ruptosq; cauis fornacibus ignes,
Aut fulgurantis verticem
Adducam Liparæ, scelerataq; morte virorum
Illustrium cacumina

Vesui referam. Fufis stagnasset eorum

Incendium liquoribus,

Et satius vastis absorberentur ab undis;

Quam pestilentes è suis

Faucibus ignitis vomerent aliquando vapores.

Te, te loquar Rutenicæ

Gentis honos, radiansq; tuo sine nube lucerna

In fertili solo; virum

Non secus ac frugum semper fecunda tricorni

Rupella promontorio.

Diminuunt proprium te collucente nitorem

Præalta montium iuga:

Sidereumq; tuo venerantur vertice lumen.

Accepit eclipsim suam,

O quoties cursu rapidissima Luna Scytharum

A luce sideris Tui!

O quoties Colacus fortem rugisse Leonem

Exhorruit! fortissimis

Ausibus, illuuiem Te depellente rebellem.

H 2

Urbs

Urbs Marte & Arte nobilis,
 Lucis & Alma Ducis, genitale cubile Leonis.
 Palatiumq; Apollinis!
 Cætera quid memorem nostrum fallentia visum,
 Augusta luminaria?
 Quæ, licet in tenebris, Phæbo manifestius ipso,
 Orbem per Arctoum nitent.
 Hæc noua Craciaci gremio nutrita Lycei
 Scintilla sideris tui.
 Quanta suo versat lucis præfagia corde,
 Agnosce? dum per inclyta
 GZECHVCKI properante gradu subsellia currit.
 Et laureata munera,
 Ingenio pollens nataq; ad maxima mente
 Excelsus, intra Cracicum
 Parnasum, repetit. Suada cultaq; Pòési
 A Patrio non degener
 Sidere GZECHVCKI. fac ergo tuum iubar, ista.
 Vt Argonautarum ratis
 Agnoscat, succende Pharum scopulosq; latentes
 Illumina, felicius
 Vt tandem tecum clari potiantur Achiui
 Desiderato littore.

XXIII. V. D. T H O M Æ
 GLAZOWSKI,

Circinus.

Inscriptio

Stando circuit.

Quid? Phæbus propriam, stelligero vectat in essedo,
 Lucem? vel potius, delicias Vranio suas,
 Phæbeis, astra super, GlAZeuum ferre iugalibus
 Intendit? tetigi quam bene rem! præpetibus volat
 GLAZEWSKI rotulis. iam superat celsa cacumina

Parnassi

Parnassi: vacuum iam penetrat celsior aërem,
 Iam sub Zodiaco conspicuum cornibus Arietem,
 Tauros & Geminos, continuos atq; Leonibus
 Cancros, ille premit: iam reliquis proximus aduenit
 Hospes sideribus: septuplici, consequitur via
 Errantes Dominos & comites flammigeri Iouis,
 Distinctis recipit luminibus, quidquid in integrâ
 Pulchrum conspicitur, siue nitet siderea domo.
 STANDO CIRCVIT hoc GLAZEVIUS, sacra Mathematica,
 Cursus sidereos conficiens, per penetralia.
 Sed iam siste parum, precipites siste precor gradus,
 Et quæ Phasiaco vecta super flumine, iam suum
 Portum consequitur Pelias; hanc Tu super aureâ
 Circumscribe domo, cumq; tuis, non alium, nisi
 Portum stelligerum (quod voueo) suscipe Navitis.

IOANNES VLADISLAUS NAGOTH,
 V. D. SEBASTIANO IOANNI
 PISKORSKI

Huius Operis Authori.

Amoris Fraternalis & gratitudinis Scutum vacuum
 ad omnia tamen depingenda aptum
 dat dicat & offert.

Inscriptio

Depingere fas est.

Non vacat hic licet est vacuus: nam quicquid in istis
 Conspicitur chartis, hoc capit iste locus.
 Scribe lyram Phœbi, suadam describe Periclis
 Ardua magnorum dogmata scribe Sophum.
 Quicquid habes culti, totum depingere fas est.
 Sic vacat hic & habet munera cuncta locus.

I

Applau-

Applausus à Choro decantatus.

Navis, quæ tibi creditos
Ad castas reuehis Laureolas viros.

Sic te Diua potens Poli,

Sic lumen Lechiæ Cantius inclytum

Cælestisq; regat Pater,

Impellente cito vela Fauonio.

I felix! AVIBVS tuum

Portum tange BONIS. I precor Aureum

Vellus, de Iagelonico

Iam prensato penn. Quod tibi candidis

Circumuectus Oloribus

Mitrati referat TRZEBICII Fautor.

Fortunata Ratis? cui

Sub tanto reuehi contigit Alite.

Fortunata nimis! cui

Latum CYGNEA vox auspicium canit.

Jam, iam perge celer. Tuus

Qui te ducit OLOR viuat! Et impleat

Annis Nestoreum suis

Æuum. qui viridem fert tibi Lauream

Vuat, viuat OLOR diu

Nostræ cuncta canens fausta Academia.

Hæc feliciter tenente

MAGNIFICO, PERILLVSTRI & ADMODVM REVERENDO
DOMINO

ANDREA KVCHARSKI

S. Theol. Doctore & Profefs., Eccl. Cathedralis

Cracou: Canonico, Collegiæ SS. Omnium Præposito,

Almæ Academiæ Cracouienfis

GENERALI RECTORE

vigilantissimo.

